

Haftara Ki Tissa, M^elachim I (Könige I) 18:20 - 39

20 Und Achaw sandte zu allen Israeliten und versammelte die Propheten auf dem Berg Karmel. 21 Und Elija trat vor das ganze Volk und sprach: Wie lange wollt ihr auf zwei Krücken hinken? Wenn der EWIGE Gott ist, so folgt ihm, wenn aber Baal, so folgt ihm. Das Volk aber gab ihm keine Antwort. 22 Da sprach Elija zum Volk: Ich allein bin übrig geblieben als Prophet des EWIGEN, die Propheten des Baal aber sind vierhundertfünfzig Mann. 23 So gebe man uns zwei Stiere. Dann sollen sie sich einen Stier auswählen, ihn zerlegen und auf das Holz legen, das Feuer aber sollen sie nicht entzünden. Dann werde ich den anderen Stier herrichten und auf das Holz legen, das Feuer aber werde ich nicht entzünden. 24 Dann sollt ihr den Namen eures Gottes anrufen, ich aber werde den Namen des EWIGEN anrufen. Und der Gott, der mit Feuer antwortet, der ist Gott. Daraufhin sagte das ganze Volk: Das Wort ist gut! 25 Dann sprach Elija zu den Propheten des Baal: Wählt euch einen Stier aus, und dann richtet ihr ihn als Erste her, denn ihr seid viele. Dann ruft den Namen eures Gottes an, das Feuer aber sollt ihr nicht entzünden. 26 Und sie nahmen den Stier, den er ihnen gegeben hatte, und richteten ihn her, und vom Morgen bis zum Mittag riefen sie den Namen Baals an und sprachen: Baal, antworte uns! Aber nichts war zu hören, niemand gab Antwort. Und sie hinkten um den Altar, den man gemacht hatte. 27 Und als es Mittag wurde, verhöhrte Elija sie und sprach: Ruft mit lauter Stimme, denn er ist ein Gott. Sicher ist er gerade beschäftigt, oder er ist weggegangen und ist nun unterwegs; vielleicht schläft er auch und muss erst aufwachen. 28 Da riefen sie mit lauter Stimme, und ihrem Brauch gemäss machten sie sich Einschnitte mit Schwertern und mit Speeren, bis Blut an ihnen herunterlief. 29 Und als der Mittag vorbei war, gebärdeten sie sich wie Propheten, bis um die Zeit, da man das Speiseopfer darbringt. Aber nichts war zu hören, niemand gab Antwort, und niemand merkte auf. 30 Da sprach Elija zum ganzen Volk: Tretet her zu mir! Und alles Volk trat zu ihm, und er baute den Altar des EWIGEN wieder auf, der niedergerissen worden war. 31 Und Elija nahm zwölf Steine, nach der Zahl der Stämme der Söhne Ja'akows, an den dieses Wort des EWIGEN ergangen war: Dein Name soll Israel sein. 32 Und aus den Steinen baute er einen Altar im Namen des EWIGEN, und rings um den Altar zog er einen Graben, zwei Sea Aussaat eingrenzend. 33 Dann schichtete er das Holz auf, zerlegte den Stier und legte ihn auf das Holz. 34 Und er sagte: Füllt vier Krüge mit Wasser und giesst es auf das Brandopfer und auf das Holz. Dann sagte er: Macht es noch einmal. Und sie machten es noch einmal. Er aber sagte: Macht es ein drittes Mal. Und sie machten es ein drittes Mal. 35 Da lief das Wasser rings um den Altar, und auch den Graben füllte er mit Wasser. 36 Um die Zeit aber, da man das Speiseopfer darbringt, trat Elija, der Prophet, heran und sprach: EWIGER, Gott Awrahams, Jizchaks und Israels, heute soll bekannt werden, dass du Gott bist in Israel und dass ich dein Diener bin und all dies auf dein Wort hin getan habe. 37 Antworte mir, EWIGER, antworte mir, damit dieses Volk erkennt, dass du, EWIGER, Gott bist und dass du ihr Herz zurückwendest. 38 Da fiel das Feuer des EWIGEN herab und verzehrte das Brandopfer und das Holz und die Steine und die Erde, und auch das Wasser, das im Graben war, leckte es auf. 39 Und das ganze Volk sah es, und sie fielen nieder auf ihr Angesicht und sprachen: Der EWIGE, er ist Gott! Der EWIGE, er ist Gott!

20 וישלח אחאב בכל־בני ישראל ויקבץ את־הנביאים אל־הר הכרמל: 21 ויגש אליהו אל־כָּל־הָעָם ויאמר עד־מתי אתם פֹּסְחִים על־שתי הסעפים אִם־יִי האֱלֹהִים לכו אחריו ואם־הִבְעֵל לכו אחריו ולא־ענו הָעָם אתו דָּבַר: 22 ויאמר אליהו אל־הָעָם אֲנִי נותרתי נביא לַיְי לְבִדִי ונביאי הִבְעֵל אַרְבַּע־מאות וחמשים איש: 23 ויתנו־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים ויבחרו להם הַפָּר הָאֶחָד וינתחוו וישימו על־הַעֲצִים ואש לא ישימו ואֲנִי אַעֲשֶׂה | את־הַפָּר הָאֶחָד ונתתִּי על־הַעֲצִים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אֱלֹהֵיכֶם ואני אקרא בשם־יְי ויהי האֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲנֶנּוּ באש הוא האֱלֹהִים ויען כָּל־הָעָם ויאמרו טוב הדָּבַר: 25 ויאמר אליהו לְנַבְיְאֵי הִבְעֵל בחרו לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אֱלֹהֵיכֶם ואש לא תשימו: 26 ויקחו את־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם ויעשו ויקראו בשם־הִבְעֵל מִהַבְּקָר ועד־הַצֹּהָרִים לאמר הִבְעֵל עֲנֵנו ואין קול ואין עֲנָה ויפסחו על־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה: 27 ויהי בצהרִים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול־גָּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוא כִּי־שִׁיחַ וכִי־שִׁיג לוֹ וכִי־דָרַךְ לוֹ אולי ישן הוא ויקץ: 28 ויקראו בקול־גָּדוֹל ויתגדרו כַּמְשַׁפְטִם בַּחֲרֹבוֹת וברמחים עד־שַׁפְּדָדִם עליהם: 29 ויהי כַּעֲבֹר הַצֹּהָרִים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין־קול ואין־עֲנָה ואין קשב: 30 ויאמר אליהו לְכָל־הָעָם גִּשׁוּ אֵלַי ויגשו כָּל־הָעָם אֵלָיו וירפא את־מִזְבַּח יְי הָהוּם: 31 ויקח אליהו שְׁתַּיִם עֹשֶׂה אֲבָנִים כַּמִּסְפָּר שְׁבַטֵי בְנֵי־יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְי אֵלָיו לאמר ישראל יהיה שְׁמִךְ: 32 ויבנה את־הָאֲבָנִים מִזְבַּח בְּשֵׁם יְי ויעש תְּעֹלָה כְּבֵית סֹאתִים זָרַע סָבִיב לְמִזְבֵּחַ: 33 ויערך את־הַעֲצִים וינתח את־הַפָּר וישם על־הַעֲצִים: 34 ויאמר מלאו אַרְבַּעָה כַּדִּים מַיִם ויצקו על־הַעֲלָה ועל־הַעֲצִים ויאמר שְׁנוּ וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 וילכו הַמַּיִם סָבִיב לְמִזְבֵּחַ וגם את־הַתְּעֹלָה מִלֵּא־מַיִם: 36 ויהי | בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה ויגש אליהו הנביא ויאמר יְי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וישראל היום יודע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל ואני עֹבֵדְךָ וּבְדַבְּרֶךָ עֲשִׂיתִי אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 37 עֲנֵנִי יְי עֲנֵנִי וידעו הָעָם הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְי הָאֱלֹהִים ואתה הִסַּבְתָּ אֶת־לְבָבְךָ אַחֲרָיִת: 38 ותפל אֲשֶׁר־יְי ותאכל את־הַעֲלָה ואת־הַעֲצִים ואת־הָאֲבָנִים ואת־הַעֲפָר ואת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה: 39 וירא כָּל־הָעָם ויפלו על־פְּנֵיהֶם ויאמרו יְי הוא האֱלֹהִים יְי הוא האֱלֹהִים: